

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Præfatio Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78809](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78809)

N I C O L A I L A N C I C I I

E S O C I E T A T E I E S V O P V S C V L V M S P I R I T V A L E

N O N V M,

De modis ferendi Crucem Christi,

S E V

De piè tolerandis persecutionibus humanis.

I N D E X C A P I T V M

H V I V S O P V S C V L I.

Quod nullus sit liber à tribulationibus,
vel persecutionibus in hac vitâ.

CAP. I.

Quæ tribulationes sint magis moleste ho-
minibus ingenuis. CAP. II.

Motiva aliquot ad tolerandas æquo animo
iniurias. CAP. III.

Magni Sancti magna passi, suo exemplo ex-
citare nos debent ad amorem crucis, &
patientie. CAP. IV.

Qua dispositio esse debeat erga eos, qui no-
strarum tribulationum sunt causa. CAP. V.

De multiplici silentio seruando tempore
tribulationis. CAP. VI.

Quando liceat, vel opus sit, non tacere,

sed dicere aliquid, ad sui defensionem.
CAP. VII.

De aliis modis ferendi æquo animo crucem
Christi, seu persecutiones. CAP. VIII.

De Christi doloribus internis, reuelatis
B. Baptista Verana, & B. Angela.
CAP. IX.

Præcipua quæ Christus nostri causa passus
est, debent nobis reddere dulcia om-
nia, quæ in hac vita nos pati continget.
CAP. X.

Ad crucem libenter ferendam excitare nos
debet triplex crux Christi, nimirum
continua paupertas, contemptus, & do-
lor. CAP. XI.

Index rerum præcipuarum huius Opusculi ordine alphabeti extat
in fine totius voluminis.

P R Æ F A T I O A D L E C T O R E M.

Mouit me à quodam Amico, nonnullos minùs probare, quòd
mea in meis Opusculis consilia & monita, confirmem pluribus,
quàm videatur exigere necessitas, Sanctorum aliorumque pro-
batorum Authorum sententiis, & quandoque tritis ac vulgari-
bus, non selectissimè quam ob causam id faciam, nunc aperire
volo. Conor prodesse omnibus, minùs iis, qui in Sanctorum alio-
rumque libris accuratè legendis multos exegerunt annos, & meis monitis non
indigent, sed magis illis, qui nec illos legerunt, nec copiam habent legendi (quo-

Kkk rum

rum multò maior est numerus, & maior habenda ratio) vt proficiant: quibus etiam peruia, & trita, ac vulgata bonorum Authorum sententiæ, videntur esse selecta & inaudita. Vno verbo, vt loquar cum Apostolo, *Sapientibus & insipientibus debitor sum.* Præluxit mihi exemplo suo noster Iulius Nigronius, vir æternæ memoriæ dignus, qui in præstantissimis suis Tractatibus Alceticis, meo hortatu scriptoribus; nunc vñam à se citatam sententiam proferendi in vñâ Exhortatione; nunc alteram de eadem materia, in alterâ: nunc coram doctis Auditoribus selectam; nunc peruiam coram vulgo Auditorum: & suas aureas doctrinas, tanquam gemmis pretiosissimis, tum paruis tum magnis, tum notis tum ignotis, ex thesauro Sanctorum depromptis sententiis, ornauit. Imitari sumus, in Euangelio laudatum à Christo Domino *Scribam doctum, similem homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo nona & vetera.* Nolo Caij Lucillij sequi sententiam, *qui nec à doctissimis, nec ab indoctissimis sua legi scripta volebat*, sed pro doctis & indoctis scribo: vt illi, selectis dictis & exemplis pascantur; hi, tritis ac peruiis iuuentur, quia secutus Saluiani iudicium, *In scriptiunculis meis, non lenocinia esse volo, sed remedia:* quæ scilicet, non tam ociosorum, auribus placeant, quam ægrotorum mentibus profint. Medici partes ago, vt præfatus sum initio alterius Opusculi à me vulgati, medici autem, & nota multis, & pluribus nota, præscribunt pharmaca remediaque morborum. Vale, Glacij. 1640. 15. Augusti.

Rom. 1.
14.
epist. ad
Mag. No-
uit. nu. 13.

Matth.
13. 52.

præ in
libr. de
gubern.
Dci

CAPVT PRIMVM.

Quòd nullus liber sit à tribulationibus vel persecutionibus in hac vitâ.

Nam cum tentatio sit vita hominis super terram, quæ fieri potest, vt qui in tentationis loco sit, minimè teneatur? Nam quòd à Saluatore dictum est, *Vigilate & orate, ne introiis in tentationem;* perinde est, ac si dixisset, ne ab eâ opprimamini. Nam si hiis verbis (quemadmodum alii placet) hoc intellexit Saluator, ne vilo modo in tentationem prolabamur, rationi parum consentaneum hoc esset, cum & Propheta & Apostoli, & viri qui virtute maxime excelluerunt, in multas & maximas tentationes inciderint. Verum in tentationem quidem non incidere fortasse impossibile est, ei autem, minimè succumbere, possibile. Impossibile diaboli operâ: Qui, vt ait S. Macarius, tanquam hostis, nemini bellum inferre desinit & misericordiam nescit, hominem, summo persequitur odio: quapropter in omnes homines mouere bellum non dubitat. Quòd vsque adeo verum est, vt dicat S. Augustinus: *Vita nostra in hac peregrinatione non potest esse sine tentatione: & quidem talia quæ nullus est liber, ipso etiam Deo id partim agente, partim permitte. Quòd si forte, inquit S. Chrysostomus, dicas, quam ob causam & in veteri, & in nouo testamento, tam multa pericula, tam multe afflictiones, tam multa infidia fuerint, causam cognosce. Quenam ergo tandem causa est? Palastra quedam est hæc vita, gymnasium & certamen, fornax conflatoria & tinctoria, virtutis officina. Vt igitur pelles acceptas adstringunt, extendunt, percutiunt, ac parietibus, & saxis allidunt, coriarii, & alii innumeris artificibus, ad suscipiendam tincturam reddant idoneas, ac deinde pretiosum colorem inducunt; & aurifices in ignem comectum aurum fornacis examini tradunt, vt purissimum reddant: eum etiam peditibus multo laboribus in palestra exercent, athletas, dum acrius quam aduersarij, in eos impetum faciunt, vt cum in exercitationibus cuncta peregerint, corpore decoro sint, & eleganti in certaminibus, & ita comparati*

Brima veritas est, omnes nos, inquit S. Cyprianus, esse in Adam destinatos ad gemitus totâ vitâ. Hoc docent & Sacra littera & Sancti, & experientia omnium in omni statu. Vnde S. Iob dicit: *Militia est vita hominis super terram;* ob multitudinem & varietatem aduersariorum nobiscum pugnantium. Porrò, illorum, qui videri possunt, hostium, inquit B. Laurentius Iustinianus, duo sunt genera: alterum iuxta nos, alterum, sicut nos. Primum est, visibilis hic mundus: secundum, quilibet proximus incompotus, & in conuersatione indisciplinatus. Sed potissimum id Religiosi experientur. Nam, vt scripsit S. Ildorus Pelusiotâ, *Bellum existima, & crede, esse monastice vitæ studium, grauioribus ac periculosioribus, quam sint ij gladij, qui in sensum cadunt, spiritualibus telis vndique circumdatus, quæ etiam ignita is vocat, qui eorum experientum probè cognitum & exploratum habebat. In quotidianis exercitiis, ait S. Bernardus, quæ nullâ horâ piè in Christo viuentibus desunt, à carne, à mundo, à diabolo, militiam esse homini super terram, incessanter experimini in vobismetipsis. Et, vt idem alibi ait, Nemo ex omnibus filiis Adæ sine labore hic viuunt, nemo sine dolore. Est qui declinat aliquos, sed incidit procul dubio in grauiores. Nec vlla ratio inueniri potest, inquit S. Ildorus Pelusiotâ, per quam quispiam à calamitatibus liber atque immunis sit. Verum citius quispiam in maximâ tempestate, citra gubernatoris, & clauis opem, salutem consequeretur, quam huius vitæ procellas, nullius tentationis periculo factò effugeret.*

1.
I de bono
patient.

Iob 7.

2.
de inter.
const. c. 1.

3.
I. i. epist.
308.

Eph. 6. 16.
I. i. Cant.

4.
I. de obed.
pat. & sap.

I. 2. ep. 76.

Matth.

h. 66
pop.

I. de
sol.

hom.

in Pl. 49

I. d.
Don

6.
I. ad cor
qui facti
dantur
sunt. c. 11

Coll.
cap.